

[Lars Emil Johansen.]

den befolkningskoncentration, som 1960'ernes Grønlandspolitik havde sat som én af sine vigtigste målsætninger.

Bygdeinvesteringerne har i lang tid stagneret og endda haft en nedadgående tendens med det resultat, at bygderne i dag står med en meget lav standard, hvad angår udbygning af produktionsanlæg, boligbyggeri, skole- og uddannelsesfaciliteter og andre for ethvert samfund nødvendige områder. De forbedringer, som 1970'ernes mere bygdevenlige politik hidtil har medført i form af forbedret boligbyggeri og forbedrede tilskudsmuligheder til bygdeproduktionsanlæg, må hurtigst muligt følges op, hvis bygdebefolkningen skal kunne få et rimeligt udbytte af disse nye muligheder.

Tilskudsloven fra 1975, som åbnede mulighed for statstilskud samt tilskud fra Grønlands landsråd og grønlandske kommuner til dækning af anlægsudgifter til andelsproduktionsanlæg i bygderne, var og er fortsat en ganske afgørende forbedring af bygdernes situation. Men her må jeg gøre opmærksom på, at bygdebefolkningen i Grønland som følge af de hidtil gældende yderst ringe indtjeningsmuligheder i dag har meget små økonomiske forudsætninger for at starte en produktionsvirksomhed på andelsbasis. Derfor er det nødvendigt, at de offentlige investeringer i form af tilskud til bygdeandelsforetagender er af et tilstrækkelig stort omfang, bygdebefolkningens absolut minimale, aktuelle indtjening taget i betragtning. Med andre ord må staten, Grønlands landsråd og de grønlandske kommunale myndigheder være meget imødekommende over for bygdeinvesteringerne, hvis hele ideen om at føre en mere bygdevenlig politik skal blive andet end søde toner for ørerne.

Med hensyn til den i øjeblikket herskende alvorlige situation for det grønlandske skolevæsen, hvor Danmarks Lærerforenings boykot af lærerstillingerne i Grønland er ved at lamme undervisningen i vore skoler, skal jeg her blot nøjes med at henvise til det brev, jeg har tilstillet ministeren i går, med en række forslag til løsning af lærerproblemerne hjemme i Grønland, og tilføje, at det for mig at se er en af de klare dele af rigsfællesskabets forpligtelser at sikre, at alle børn i hele det danske rige modtager den undervisning, de har krav på.

Til slut skal jeg sige lidt om det forberedende arbejde inden for hjemmestyrekommissionen. Diskussionen omkring det grønlandske

folks rettigheder til landet og dets ressourcer har hidtil været et spørgsmål, der har afstedkommet de største misforståelser. Da sådanne misforståelser kan komme til at spille en uforholdsmæssig stor negativ rolle i den i mange henseender ellers så positive grønlandsk-danske dialog, vil vi fra siumuts side medvirke til at fjerne sådanne misforståelser. Vi vil til hjemmestyrekommissionens næste møderække forelægge et forslag til løsning af rettigheds- og styringsproblemerne omkring Grønlands naturlige rigdomme. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind på dette forslag ved nærværende lejlighed, men blot sige, at dette forslags vigtigste sigte vil være, at den fastboende befolknings rettigheder til landet og dets ressourcer respekteres samtidig med, at rigsfællesskabets forpligtelser respekteres ved at lade den politiske styring af råstofudvinding i Grønland være et fælles dansk-grønlandsk anliggende.

Askjær Jørgensen (FP):

Under valgkampen havde man et konservativt slogan, der lød: borgerlige stemmer, der arbejder. Efter nu at have læst, hvad de konservative, centrum-demokrater og kristeligt folkeparti er blevet enige med socialdemokratiet om, og efter at have hørt ordførertalerne spørger man sig selv: hvad er det dog disse ikke-socialistiske stemmer nu bruges til?

Da jeg havde læst forsiden af Erhvervs-Bladet i mandags, blev jeg glad, for jeg troede, at hvad den konservative hr. Kjelgaard her udtrykte om positiv politik for erhvervene dækkede over, hvad der skulle gælde for det konservative folkeparti.

Mit spørgsmål til de konservative er derfor: kan man forvente, og i givet fald hvornår, vil det konservative folkeparti gå med i et samarbejde om en erhvervsvenlig politik? Hvis ikke de konservative snarest melder sig ud af den socialdemokratiske omklamring, må jeg konstatere, at de ikke-socialistiske stemmer, der blev afgivet på det konservative parti, nu arbejder for fortsat socialisering af det danske samfund.

Hr. Aukens ordførertale indeholdt som forventet nogle usaglige, ondskabsfulde bemærkninger om fremskridtspartiet, og hr. Auken mente, at der nu synes at være et flertal mod anslag over for organisationernes demokratiske rettigheder. I relation til hr. Aukens bemærkninger må jeg nødvendigvis spørge hr. Auken,